

Stephen Braver
kandidat till
Botkyrka kommun
och Sveriges riksdag
steve@nysol.se

Ett liv efter den post-industriella mardrömmen?

Ett stort historiskt ögonblick

Det är inte ofta som mänskligheten får en chans att åstadkomma stora samhällsförändringar. Men precis nu, under de närmaste månaderna, har mänskligheten erbjudits en sådan unik möjlighet. Chansen måste dock gripas med den rätta historiska känslan.

Den amerikanske statsmannen Lyndon LaRouches uppfordran till världen att införa en ny ekonomisk världsordning, ett Nytt Bretton Woods, har gått in i ett kritiskt skede. Det behövs ett ekonomiskt nytänkande på alla plan, först och främst bland vanliga människor. Vi behöver en världsordning med suveräna nationalstater som samarbetar med varandra, suveräna nationalstater som är förpliktade till det gemensamma bästa, vilket i vår moderna tid betyder industriell och teknologisk utveckling.

För att faktiskt åstadkomma denna förändring mobiliserar LaRouche och hans ungdomsrörelse just nu för att rädda industripotentialen i själva USA från att slås sönder av sammanbrottet som nu pågår i hela det globala, av spekulativ djupt undergrävda finanssystemet. Ett lagförslag om att rädda och ställa om den amerikanska fordonsindustrin, utarbetat av LaRouche och hans politiska rörelse, ligger nu på den amerikanska kongressens bord för omedelbar implementering. Att rädda fordonsindustrin, och framför allt alla verktygsmaskintillverkarna bland dess underleverantörer, är absolut nödvändigt om USA:s fysiska ekonomi ska kunna väckas till liv igen, efter den långvariga post-industriella mardrömmen.

LaRouches förslag innebär att den amerikanska kongressen ger den amerikanska staten rätt att ta över outnyttjad kapacitet inom fordonsindustrin, på samma sätt som president Franklin D. Roosevelt gjorde under 1930- och 1940-talen. Roosevelts metoder var motorn som drog upp USA – och därmed hela världen – ur depressionen. Europa måste sätta sig in i LaRouches förslag och backa upp

det med liknande åtgärder här. Annars styr vi raka vägen in i en ny mörk tid på den här planeten.

Detta bildar bakgrunden till den fortsatt upptrappade kampanjen här i Sverige, med ett särskilt fokus på Botkyrka kommun.

Det finns universellt sanna principer som inget samhälle kan bryta mot utan att dra olycka över sig. En sådan princip är den verkligt suveräna republik, där rätten att skapa kredit ligger

stötta utvecklingen av en tillverkningsindustri i den unga amerikanska republiken, och försvarade därmed principen att befolkningens rätt till utveckling och välfärd går före alla privata bank- och finansintressen.

I Europa har vi parlamentarism och det betyder att regeringarna inte är suveräna. Dessutom har makten över krediterna överlåtits till centralbanker som står utanför varje offentlig kontroll. Dessa centralbanker kontrolleras i stället av privata intressen, som därmed får mer

ningsorienterade jobb. Enbart i Stockholmsområdet sysselsätter bank- och finanssektorn 45 000 personer! Om den trenden inte bryts styr vi mot ett nationellt självmord. Men detta är en fråga som de etablerade partierna inte vill ta i.

”Tror du att om du går till jobbet varje dag, och sköter ditt, så räcker det? Att du inte behöver befatta dig med något så smutsigt och otrevligt som politik? Då får du tänka om!”

Vi lägger därför fram ett förslag om hur vi kan skapa en miljon nya, produktiva arbetsplatser. Det handlar bland annat om en fördubbling av kärnkraftskapaciteten, till omkring 20 000 MWe. Utan en i det närmaste obegränsad tillgång till billig el kan ingen nation åtnjuta verklig suveränitet. En kraftigt ökad kraftproduktion är ett absolut villkor för att vi ska klara av att utvidga industriproduktionen och göra de nödvändiga infrastrukturförbättringarna.

De ”eurasiska landbroarna”, LaRouches förslag om breda utvecklingskorridorer som sträcker sig över hela den eurasiska kontinenten, kan bara förverkligas med en kärnkraftsutbyggnad. I det ljuset är den norska regeringens förslag om utveckling av gasfyndigheterna i Barents hav i samarbete med Ryssland ett steg i rätt riktning. Kraftbolaget i norska Bergen ansöker om att få bygga ett kärnkraftverk, med ett perspektiv om att så småningom kunna exploatera Norges enorma energitillgångar i form av torium – vilket också är en idé som ligger helt rätt i tiden. I Finland pågår bygget av den femte finska kärnkraftsreaktorn.

Häri Sverige läggervi ned industrin, under globaliseringstrycket och de höga elpriserna, eller så flyttar den ut till Kina och andra länder med lägre lönekostnader. Det hjälper inte oss, och det hjälper inte heller människorna där att komma ur sin fattigdom. De borde ges en chans att bygga upp sina egna länder, i stället för att kasta bort sitt arbete på att tillverka billiga varor åt oss.

De s.k. alternativa energikällorna måste avslöjas som den lekstuga de alltid har varit. Etanol t.ex., miljödärarnas senaste

bebis. Det går åt mer energi för att tillverka etanol än man får ut genom förbränning av den färdiga produkten. Etanol subventioneras med skattepengar bara som en eftergift till de stollar som vägrar sluta tro på detta bränsle som ett alternativ till bensin. Det enda fungerande alternativet till bensin är vätgas, och det kan framställas med lönsamhet med hjälp av kärnkraft, i s.k. HTR-reaktorer.

En återindustrialisering av det slag som har skissats här är den väg som kan leda Sverige in i framtiden. Vi kan inte fortsätta acceptera en faktisk arbetslöshet på 45 procent i områden som t.ex. norra Botkyrka. Statliga och kommunala medel betalas ut i olika former av understöd till ungdomar, därför att det inte finns några produktiva jobb som de kan gå till, därför att de politiskt ansvariga inte vill ta tag i de verkliga problemen.

Vilka är de politiskt ansvariga? Är det Göran Persson, eller politikerna i riksdagen och i kommunerna? Faktiskt ingen av dem. De ytterst ansvariga för landets framtid är landets medborgare. Tyvärr är merparten av dessa medborgare i dag politiskt passiviserade, ofta bittra och desillusionerade.

Är du en av dem? Tror du att om du går till jobbet varje dag, och sköter ditt, så räcker det? Att du inte behöver befatta dig med något så smutsigt och otrevligt som politik? Då får du tänka om!

Landets förmåga att överleva detta ekonomiska sammanbrott hänger inte på dina eventuella fantasier om att du har gjort din demokratiska plikt genom att gå och rösta. Den hänger på att medborgarna aktivt engagerar sig i att tillsammans ta fram de idéer som kan leda fram till den nödvändiga politiska kursändringen. Det betyder att vi alla måste arbeta och svettas varje dag, intellektuellt, för att ta ansvar för hela landets framtid.

Det betyder inte, som så många tror i dag, att om jag svettas för mitt jobb, för mitt företag, och gör rätt för mig själv och min familj, så räcker det. Det betyder inte att man kan ta ansvar i sitt offentliga liv på jobbet, och sedan gå hem och leva i sin egen lilla drömvärld i den privata sfären.

Att vara medborgare i en verkligt suverän nation innebär att ständigt hålla vakt, att ständigt vara beredd att passionerat rycka ut för att försvara alla medborgares gemensamma bästa.

En ny FDR-politik för USA. Lyndon LaRouches förslag till partiprogram för det demokratiska partiet. Ladda hem pamfletten från www.larouhepac.com

uteslutande hos den offentliga makten, en offentlig makt som får sin legitimitet endast därigenom att den tjänar hela samhällets gemensamma bästa. Existerar en sådan republik i sinnevärlden?

Ja, den existerar unikt i den amerikanska författningen, som uttryckligen stadgar att regeringen ska tjäna det gemensamma bästa. Alexander Hamilton, som var USA:s förste finansminister, under åren 1789–95, levde upp till det höga kravet, genom att föra en politik som på bara några decennier skulle göra USA till världens starkaste industrination. Han använde statens makt över krediterna till att

makt än regeringarna, i stället för tvärtom, som i Alexander Hamiltons system.

Det är detta som är själva poängen med det s.k. frihandelsystemet, som nu kallas ”globalisering”: att ta makten ifrån regeringarna och därmed ta ifrån nationalstaten dess suveränitet. Det är en ekonomisk imperiemodell, som nu faktiskt undergräver civilisationen i hela världen, och hotar alla människors välfärd. Det är i själva verket samma brittiska imperiemodell som de amerikanska kolonierna bröt sig fria från 1776.

Under de senaste fyrtio åren har både USA och Europa vänt ryggen åt allt vad industri och tillväxt heter. Med allehanda miljöargument har människor manipulerats och hjärntvättats till att tro att själva grunden för produktionen av människors livs-förnödenheter, d.v.s. industrin, kan ersättas av tjänstesektorn. I Sverige har det gått så långt att närmare 75 procent av den arbetande befolkningen är sysselsatt inom tjänstesektorn, och bara 25 procent i produktiva, tillverk-

Ny Solidaritet

ISSN 0345 - 8350

Organ för Europeiska arbetarpartiet – EAP
chefred., ansv. utgiv.: Astrid Sandmark **redaktion:** Göran Haglund, Chris Märlin **adress:** Box 11918, 161 11 Bromma **tel.** 08-98 30 10 **fax** 08-98 30 90 **e-post:** larouche@nysol.se **pg.** 57 50 45-0 **bg.** 160-6268 **Köpenhamn EIR,** Postboks 2613, 2100 Kbh Ø, Tlf. 35 43 00 33 **pren:** helår 250:- (stödpre. helår 500:-), halvår 130:- **samarbetsavtal:** Executive Intelligence Review News Service (EIRNS) **hemsida:** www.nysol.se **tryck:** V-TAB, Södertälje 2006